

og Norge opretholder sømandsskatteordningen som en særordning ved siden af den almindelige kildeskatteordning. Der må dog, såfremt nærværende forslag gennemføres, ske fornøden tilpasning af en række bestemmelser vedrørende særlig indkomstskat og sømandsskat, og dette vil ligesom ændringer i og tilføjelser til den øvrige skattelovgivning kunne ske ved den i forslaget § 91 omhandlede ikrafttrædelseslov.

4. Beregningen af skatterne.

Som tidligere nævnt indeholder lovforslaget og det samtidig fremsatte forslag til lov om kommunal indkomstskat bestemmelser, der tilsigter at *videreføre moderniseringen af skatteberegningen til stat og kommune.*

På dette område er der i de senere år sket en udvikling, som det har været et almindeligt udtalt ønske at videreføre. Det er i denne forbindelse bl. a. anført, at en forenkling og rationalisering af skatteberegningerne er stærkt påkrævet — også med hensyn til beregningen af de skattefri bundfradrag —, og at skatterne bør være således indrettet, at de ikke hæmmer lysten til at forøge indtægten ved større arbejdsindsats og foretagsomhed.

I lovforslagets afsnit IV fastlægges de almindelige principper for udskrivning og beregning af indkomst- og formueskat til staten. Det er ikke fundet hensigtsmæssigt at angive selve beskatningsprocenterne og størrelsen af de nedenfor omtalte skatteberegningssfradrag i en lov, der er tænkt at skulle fastlægge skatteopkrævningssystemet for en længere periode end ét år ad gangen, og det er derfor foreslået, at størrelsen af de nævnte procenter og fradrag forud for hvert kalenderår skal fastsættes ved en særlig lov, der i realiteten kommer til at svare til den i de senere år vedtagne årlige udskrivningslov.

I afsnit IV foreslås det, at indkomstskat til staten af personer udskrives dels som almindelig indkomstskat, dels som tillægsskat. Dødsboer skal alene svare almindelig indkomstskat.

Ved beregning af almindelig indkomstskat fratrækkes først i den ansatte skattepligtige indkomst et såkaldt personfradrag. Folkepensionister m. fl. får et forhøjet personfradrag. Sambeskattede ægtefæller får to personfradrag, og såfremt hustruen er særskilt skatteansat i henhold til forslaget § 4, stk. 2, indrømmes det ene personfradrag i hendes skattepligtige indkomst. Dødsboer får et bofradrag svarende til personfradraget.

Derefter beregnes den almindelige indkomstskat uanset indkomstens størrelse med en fast procent af indkomsten efter person- eller bofradrag. For

skattepligtige indkomster indtil et vist højere beløb, jfr. straks nedenfor, bliver den almindelige indkomstskat den eneste indkomstskat til staten, og for en meget betydelig del af skatteyderne skal indkomstskatten til staten altså udelukkende beregnes med en fast procent. Det samme gælder invalide- og folkepensionsbidraget samt indkomstskatten til kommunen, jfr. det samtidig fremsatte forslag herom. Endvidere skal som nævnt alle dødsboer uanset indkomstens størrelse alene svare almindelig indkomstskat.

Overstiger den ansatte skattepligtige indkomst for personer et vist højere beløb, der fastsættes ved den nævnte årlige lov, skal der ved siden af den almindelige indkomstskat svares tillægsskat. Tillægsskat beregnes efter skatteskalaer, der er forskellige efter de skattepligtiges personstatus (forsørgerforhold).

For den foreslåede kildeskatteordning er det en væsentlig forudsætning, at den indkomstgrænse, over hvilken der skal svares tillægsskat, fastlægges så højt, at det store flertal af lønmodtagere ligger under den og altså ikke kommer til at svare tillægsskat. Dette indebærer, at man for disse lønmodtagere bedre kan opnå overensstemmelse mellem den foreløbige skat og slutskatten.

5. Skattefradragsrettens bevarelse.

Efter det gældende skattesystem indrømmes der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrag for de i indkomståret erlagte personlige skatter til stat, kommune og kirke (den såkaldte skattefradragsret).

Denne fradragsret er — bortset fra at fradraget for erlagt formueskat er foreslået ophævet — opretholdt ved forslaget. Medens indkomståret efter det gældende system sædvanligvis er det kalenderår, der ligger forud for det år, hvori skattebetalingen påbegyndes, vil indkomståret efter forslaget blive sammenfaldende med skattebetalingsperioden. Dette indebærer, at de skatter, der efter forslaget skal kunne fradrages ved indkomstopgørelsen, først og fremmest vil komme til at omfatte selve de skattebeløb, der erlægges løbende i indkomståret. Har den skattepligtige derudover erlagt f. eks. restskat vedrørende det foregående indkomstår, vil også disse beløb være omfattet af fradragsretten for det løbende indkomstår.

Når skattefradragsretten bevares, må man for statsskattens vedkommende som udskrivningsskala have en skatteskala af samme struktur som den nugældende. Det vil sige, at satserne og progressionen i skalaen må fastsættes under den forudsætning,